U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce: **J. P.,** proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 8. 2005, č. j. 2004/58338-442, o nesouhlasu Městského soudu v Praze s postoupením věci,

takto:

K projednání a rozhodnutí věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 1 Cad 49/2009 **je místně příslušný Krajský soud v Ústí nad Labem.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal dne 26. 9. 2006 u Krajského soudu v Ústí nad Labem žalobu proti rozhodnutí Úřadu práce v Mostě ze dne 2. 11. 2004, č. j. MOA-2806/2004-M 05 A 1761/2004, č. j. MOA-3663/2004-M REKV 01 1761/04, a proti rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 29. 8. 2005, č. j. 2004/58338-442. Žalobou se domáhal odkladu vykonatelnosti napadených rozhodnutí. Usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 30. 10. 2006, č. j. 42 Cad 22/2006 - 7, byla žaloba odmítnuta. Na základě kasační stížnosti podané žalobcem Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 27. 8. 2008, č. j. 4 Ads 34/2008 - 30, usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 30. 10. 2006, č. j. 42 Cad 22/2006 - 7, zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení. V dalším řízení Krajský soud v Ústí nad Labem učinil vůči žalobci úkony, vyzývající jej k odstranění nedostatků žaloby. Dne 2. 2. 2009 bylo Krajskému soudu doručeno podání žalobce, označené jako změna žaloby, kterým žalobce navrhl napadená rozhodnutí žalovaných správních orgánů zrušit.

Krajský soud v Ústí nad Labem následně usnesením ze dne 30. 3. 2009, č. j. 16 Cad 55/2008 - 59, postoupil věc Městskému soudu v Praze jako soudu místně příslušnému. Svůj postup odůvodnil tak, že k řízení o žalobě proti rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí, kterým bylo rozhodnuto o odvolání žalobce proti rozhodnutí Úřadu práce v Mostě ze dne 2. 11. 2004, č. j. MOA-2806/2004-M 05 A 1761/2004, č. j. MOA-3663/2004-M REKV 01 1761/04, je podle § 7 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), příslušný soud v jehož obvodu je sídlo orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v posledním stupni či jinak zasáhl do práv

toho, kdo se u soudu domáhá ochrany. Sídlem Ministerstva práce a sociálních věcí je Praha 2, tudíž ve smyslu ustanovení § 7 odst. 2 s. ř. s. je místně příslušným soudem Městský soud v Praze. Tomu proto Krajský soud v Ústí nad Labem věc postoupil.

Městský soud v Praze podáním ze dne 26. 8. 2009 předložil tuto věc k rozhodnutí o místní příslušnosti Nejvyššímu správnímu soudu a vyjádřil svůj nesouhlas s postupem Krajského soudu v Ústí nad Labem. Přitom vyjádřil svůj názor, že z ustanovení § 105 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. vyplývá, že Krajský soud v Ústí nad Labem ztratil možnost zkoumat místní příslušnost tím, že rozhodl usnesením ze dne 30. 10. 2006, č.j. 42 Cad 22/2006-7, o odmítnutí žaloby.

Nejvyšší správní soud o věci uvážil takto:

Podle § 7 odst. 2 s. ř. s. platí, že nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, je k řízení místně příslušný soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v posledním stupni, nebo jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany. Podle § 7 odst. 6 s. ř. s., není-li soud, u něhož byl návrh podán, k jeho vyřízení místně příslušný, postoupí jej k vyřízení soudu příslušnému. Nesouhlasí-li tento soud s postoupením věci, předloží spisy k rozhodnutí o příslušnosti Nejvyššímu správnímu soudu. Rozhodnutím Nejvyššího správního soudu o této otázce jsou soudy vázány.

Nejvyšší správní soud již opakovaně judikoval, že soudní řád správní sám neobsahuje úpravu, jež je jinak vyjádřena v obecné procesní zásadě *perpetuatio fori*, tedy trvání místní příslušnosti soudu v průběhu celého řízení, a mlčí-li soudní řád správní, pak je na místě (§ 64 s. ř. s.) použít přiměřeně ustanovení prvé a třetí části občanského soudního řádu obsahující výslovnou úpravu pro řešení situací vyskytujících se i v civilním řízení soudním. Na tuto situaci v úpravě civilního řízení soudního míří ustanovení § 11 o. s. ř. včleněné v jeho prvé části v odst. 1 větě druhé, které praví, že pro určení (věcné a) místní příslušnosti jsou až do skončení řízení rozhodné okolnosti, které tu jsou v době jeho zahájení. Ve spojení s tím Nejvyšší správní soud např. v usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 5. 2003, čj. Nad 41/2003 – 32, konstatoval, že: „Zásada trvání místní příslušnosti soudu (*perpetuatio fori*) se jako obecná právní zásada užije i ve správním soudnictví. Jejímu užití nebrání skutečnost, že není výslovně vyjádřena v ustanoveních § 7 a 129 a násl. s. ř. s.“.

Pro určení místní příslušnosti jsou tedy rozhodující okolnosti v době zahájení řízení; řízení je ve správním soudnictví zahájeno (srov. § 32 s. ř. s.) dnem, kdy návrh došel soudu. Zkoumá-li tedy soud místní příslušnost za řízení, musí ji posuzovat ke dni zahájení řízení. Ve smyslu ustanovení § 105 odst. 1 o. s. ř. potom platí, že zkoumání místní příslušnosti se soustřeďuje na začátek řízení, a případný nedostatek místní příslušnosti je nadále zhojen (viz Bureš-Drápal-Krčmář-Mazanec: Občanský soudní řád, komentář, C.H.Beck Praha 2003, 6. vydání, poznámky k § 105), což je třeba za použití § 64 s. ř. s. třeba aplikovat i na soudní řízení správní.

Vzhledem k tomu, že v posuzované věci byla při začátku řízení posouzena místní příslušnost krajského soudu tak, že příslušným je Krajský soud v Ústí nad Labem, tento soud ve věci konal a dokonce vydal rozhodnutí, které bylo následně zrušeno a věc byla

vrácena k dalšímu řízení, jedná se stále o totéž běžící řízení, a byť se jeví zjevné, že krajský soud v Ústí nad Labem při posuzování své místní příslušnosti na začátku řízení pochybil, je nyní nutno považovat nedostatek místní příslušnosti za zhojený. Podle zásady *perpetuatio fori* je potom nutno původně určenou místní příslušnost krajského soudu považovat za trvající až do skončení řízení.

Ostatně i rozšířený senát Nejvyššího správního soudu ve svém usnesení ze dne 10. 10. 2007, č. j. Nad 13/2007 – 3, konstatoval, že: *pravidlo trvání soudní příslušnosti nutně platí nejen pro řízení před krajskými soudy (v I.stupni), ale i pro jejich příslušnost po případném zrušení rozhodnutí a vrácení věci Nejvyšším správním soudem k dalšímu řízení, kdy se* ***perpetuatio*** *fori obnovuje.*

Nejvyšší správní soud proto, s ohledem na vše shora uvedené, o nesouhlasu Městského soudu v Praze s postoupením věci rozhodl tak, že soudem místně příslušným k vyřízení věci je Krajský soud v Ústí nad Labem (§ 7 odst. 6 věta druhá s. ř. s.). Rozhodnutím Nejvyššího správního soudu o otázce místní příslušnosti jsou soudy vázány (§ 7 odst. 6 věta třetí s. ř. s.) a právní mocí tohoto usnesení pozbývá účinků rozhodnutí Krajského soudu v Ústí nad Labem o postoupení věci Městskému soudu v Praze.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. září 2009

JUDr. Petr Průcha

předseda senátu